

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 39. Papæ Epistola Cæsari a Nuntio prælecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

§. XXXIX.

Sæcul. XVI.
A.C. 1547.*Papæ Epistola Cæsari a Nuntio
prælecta.*

Interea summus Pontifex, cum ob rem *Pall. c. 19.*
gestam Cæsaris indignationem vere-^{11. 3. & 4.}
retur, sese excusabat, datisque literis
eum placare satagebat, hæc perscri-
bens: „ Eorum, quæ Tridenti acta sunt,
„ inscius fueram: Legati vero mei ne-
„ cessitate coacti ex seipsis illa fecerunt;
„ cum enim Episcoporum potissimi jam-
„ jam abiissent, & ceteri omnes disces-
„ sum pararent, Synodum transferre,
„ quam penitus dissolvere consultius
„ fuerat. Nec tamen sine magno ani-
„ mi mærore percepi, quod diutius
„ Tridenti persistere haud licuerit, nec
„ Concilium continuari potuerit, cuius
„ tamen auspicia Religioni pro stabili-
„ endis fidei dogmatibus, ac moribus
„ emendandis oppido proficua fuerant;
„ at certo mihi persuasum habeo, quod
„ Majestas vestra pro suo in Religio-
„ nem studio lubenter se divini Numi-
„ nis consiliis submittat, ac juncta me-
„ cum opera fidei bonum, atque in-
„ crementum procurare studeat, si æ-
„ quas Legatorum rationes, quibus
„ ad hanc translationem urgebantur,
„ serio perpenderit. „ Ast Cæsar per-
lecta

Sæc. XVI.
A.C. 1547.

lecta hac Epistola allatas a Papa rationes minus validas, necnon inanes verborum ambages esse arbitratur, hinc ira correptus Nuntio respondit: *Non mihi persuadere possum translationem ignaro Pontifice transactam; nam nunquam hic voluit, ut Tridenti Synodus absolveretur, & ego non verbis credo, sed solum factis, quæ voce nunquam fallente loquuntur.* His dictis Cæsar putans, Marcelum Cervinum ex Legatis unum, qui vulgo Cardinalis sanctæ Crucis appellabatur, illius operis auctorem fuisse, adversus eum minas effudit, cum vero subjiceret Verallus, *id, ne Synodus dissolveretur, necessarium fuisse, satiusque esse eam Bononiæ, quam nusquam haberi,* hanc illius defensionem Cæsar rejecit, dicens; *probe notum mihi est, quod falsa rei causa adducatur, ac frivola,* „ Pontifex pro „ suo arbitrio agit, quicquid ipsi libet, „ iis vero, qui Tridentino Concilio obedientiam jam sponponderunt, justa „ adest causa, ne Bononiensi Synodo „ obtemperent. „ Ad hæc Papæ Nuntius respondens Cæsarem rogabat, *ut animo reputaret, quod non possit pervicax dici Pontifex, qui toties, & in tot rebus gravissimis Cæsari gratificatus fuerat, idemque cum senex esset, futura prospiciat, ac nolit permittere, ut se vivente Ecclesia pessum iret.* Nihil tamen acrius commovit

vit Cæsarem, quam Veralli argumen-^{Sæcul. XVI.}
 tatio, ita urgentis: „Episcopi Bono-^{A.C. 1547.}
 „niam profecti, eo sua sponte perre-
 „xerunt; illi contra, qui Tridenti
 „substiterunt, nonnisi Cæsareæ Maje-
 „statis vestræ Imperio ibi retinentur;
 „idcirco hi, & non illi libertate carent:
 Porro ad id, quod in Epistola scribere-
 tur, majorem Patribus securitatem Bo-
 noniæ promitti, Carolus opposuit com-
 motior: Pontifex nonnisi verba adhi-
 bet, sed ejus consilia a Deo evertentur.
 His verbis mortem Galliarum Regis in-
 dicabat Imperator, cum autem in iis-
 dem literis diceretur, fuisse Romæ sæ-
 pius celebrata concilia, ipsumque Cæ-
 sarem invitari a Pontifice ad ea, quæ
 communi consilio statuenda forent,
 imperiose respondit; ibo Romam ad
 Concilium habendum, quando collibi-
 tum mihi fuerit.

Accepto hoc responso Papæ Nun-
 tius discessit, Hispani autem Episcopi
 Tridenti adhuc agentes deliberarunt,
 an Synodicos conventus agere expedi-
 ret; verum schisma veriti rem intactam
 reliquere, unice intenti, ut circa dog-
 mata in proximis Sessionibus, si tamen
 Synodus continuaretur, pertractanda
 exactam haurirent cognitionem.

§. XL.